

C-403/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. május 24.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Conseil d'État (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. április 24.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

Société Générale SA

Ellenérdekű fél:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ÉTAT (államtanács)

jogvitában

eljárva

[omissis]

FRANCIA KÖZTÁRSASÁG

A FRANCIA NÉP NEVÉBEN

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis] [igazgatási adatok] [omissis] Az alábbi eljárásra tekintettel:

A Société Générale részvénytársaság a tribunal administratif de Montreuil-tól (montreuil-i közigazgatási bíróság) a Société Générale Asset Management (SGAM) Banque-ot magában foglaló integrált adózási csoport anyavállalataként a 2004-ben és 2005-ben lezárt pénzügyi évre vonatkozóan vele szemben

megállapított további társaságiadó-fizetési kötelezettség és a kapcsolódó szankciók törlését kérte. 2011. február 3-i [omissis] ítéletével a tribunal administratif de Montreuil (montreuil-i közigazgatási bíróság) helyt adott e kérelemnek.

2016. március 17-i [omissis] ítéletével a cour administrative d'appel de Versailles (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság) helyt adott a ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat (a költségvetésért, az államháztartásért, a közszolgáltatásért és az állam reformjáért felelős miniszter) fellebbezésének, az ítéletet hatályon kívül helyezte, és a bíróság által eltörölt további adófizetési kötelezettséget újra megállapította a társasággal szemben.

[omissis] a Société Générale azt kéri, hogy a Conseil d'État (államtanács):

- 1) helyezze hatályon kívül ezt az ítéletet;
- 2) érdemben bírálja el az ügyet, és utasítsa el a minisztérium fellebbezését;
- 3) másodlagosan előzetes döntéshozatal céljából terjesszen elő kérdést az Európai Unió Bíróságához; **[eredeti 2. o.]**
- 4) a code de justice administrative (közigazgatási perrendtartás) L. 761-1. cikke alapján kötelezze az államot 5 000 euró megfizetésére.

Azt állítja, hogy a cour administrative d'appel de Versailles (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság):

- a közigazgatási bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését követően nem válaszolt arra, az általa e bíróság előtt felhozott jogalapra, amelyet az 5 I-3226. referenciaszámú közigazgatási alapdokumentációban található hivatalos értelmezés alkalmazhatóságára alapított, és megsértette a livre des procédures fiscales (adóigazgatási eljárásról szóló törvény) L. 80 A cikkét;

- jogilag tévesen minősítette a tényeket, és megsértette a code général des impôts (általános adótörvénykönyv) és a Franciaország által Olaszországgal, az Egyesült Királysággal és Hollandiával kötött adózási egyezmények 24. cikkében foglalt kikötések együttes rendelkezéseit, amikor úgy ítélte meg, hogy az SGAM Banque társaság által az alapkezelői műveletek keretében megkötött vagy tartott értékpapír-kölcsönökkel kapcsolatban az ügyfeleiktől kapott biztosítékok címén ez utóbbiak részére visszafizetett összegek az e társaságot az adózási egyezmények alapján megillető adójóváírás felső határának számítása szempontjából az ezen értékpapírok után fizetett külföldi osztalékokból levonható költségeknek minősülnek;

- nem indokolta kellőképpen az ítéletét, és tévesen minősítette a hozzá benyújtott dokumentumokat, amikor kimondta, hogy elegendő az SGAM Banque szerződéses partnerei részére visszafizetett összegek és ezen értékpapírok

megszerzése, tartása, vagy elidegenítése közötti közvetlen kapcsolat fennállásának kétségbe vonása;

- nem indokolta kellőképpen az ítéletét, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az értékpapír-kölcsönökről szóló megállapodások alapján vagy az alapkezelői műveletek keretében visszautalt összegeknek az adójóváírás felső határa számítása során történő levonása nem sértette az Európai Unió joga által védett tőke szabad mozgását.

[omissis] a ministre de l'action et des comptes publics (az államigazgatásért és államháztartásért felelős miniszter) a fellebbezés elutasítását kéri. Azt állítja, hogy a Société Générale által hivatkozott jogalapok nem megalapozottak.

Tekintettel az ügy egyéb irataira;

Tekintettel:

- az Európai Közösséget létrehozó szerződésre;
- az Európai Unió működéséről szóló szerződésre;
- a Francia Köztársaság kormánya, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormánya között a jövedelemadók vonatkozásában a kettős adóztatás elkerülése és az adókijátszás megelőzése tárgyában létrejött, 1968. május 22-én Londonban aláírt egyezményre; **[eredeti 3. o.]**
- a Francia Köztársaság kormánya és a Holland Királyság kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerülése és az adókijátszás megelőzése tárgyában létrejött, 1973. március 16-án aláírt egyezményre;
- a Francia Köztársaság kormánya és az Olasz Köztársaság kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerülése, valamint az adóelkerülés és az adócsalás megelőzése tárgyában létrejött, 1989. október 5-én aláírt egyezményre;
- a code général des impôts-ra (általános adótörvénykönyv) és a livre des procédures fiscales-ra (az adóigazgatási eljárásról szóló törvény);
- az Európai Közösségek Bíróságának 2002. december 12-i C-385/00. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2002:750);
- az Európai Közösségek Bíróságának 2006. november 14-i C-513/04. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2006:713);
- az Európai Közösségek Bíróságának 2008. május 20-i C-194/06. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2008:289);

- az Európai Unió Bíróságának 2011. február 10-i C-436/08. és C-437/08. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2011:61);
- az Európai Unió Bíróságának 2013. február 28-i C-168/11. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2013:117);
- az Európai Unió Bíróságának 2015. szeptember 17-i C-10/14., C-14/14. és C-17/14. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2015:608);
- az Európai Unió Bíróságának 2018. október 24-i C-602/17. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2018:856);
- az Európai Unió Bíróságának 2019. március 14-i C-174/18. sz. ítéletére (ECLI:EU:C:2019:205);
- a 357189. sz. ügyben eljáró Conseil d'Etat (államtanács) 2015. december 7-i határozatára (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);
- a code de justice administrative-re (a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv)

[omissis] [az eljárásra vonatkozó tájékoztatás]

mivel:

1. A code général des impôts (általános adótörvénykönyv) 39. cikke értelmében: *„(1) A nettó nyereség valamennyi költség levonásával kerül megállapításra [...]”*. Ugyanezen törvénykönyv 209. cikke I. szakasza első albekezdésének a jogvita tárgyát képező adóévekben hatályos szövege szerint: *„E szakasz rendelkezéseire is figyelemmel, a társaságiadó-köteles nyereségeket [eredeti 4. o.] a 34–45 [...] cikkben rögzített szabályok alapján kell meghatározni oly módon, hogy kizárólag a Franciaországban működtetett vállalkozások nyereségei, továbbá azon nyereségek vehetők figyelembe, amelyek adóztatására a kettős adóztatásra vonatkozó nemzetközi egyezmények értelmében Franciaországban jogosult [...]”* E törvénykönyv 220. cikke (1) bekezdésének az ugyanezen adóévekben hatályos szövege szerint: *„a) A társaság vagy a jogi személy által szerzett, a fenti 108–119. cikkben, a 238f. cikk B. szakaszában, és a 1678a. cikkben szereplő tőkejövedelmek forrásadóját – igazolás alapján – a jelen fejezet értelmében általa fizetendő adóba be kell számítani. / Az ezen a címen levonható összeg azonban nem haladhatja meg ez utóbbi adó azon részét, amely az említett jövedelmek összegére vonatkozik. / b) A 120–123. cikkben szereplő külföldi eredetű jövedelmek esetén a beszámítás a külföldi forrásadónak megfelelő adójóváírás vagy a nemzetközi egyezményekben előírt, ennek megfelelő adócsökkentés összegére korlátozódik. / [...] /”*.
2. A Franciaország és Olaszország között a kettős adóztatás elkerülése, valamint az adóelkerülés és az adócsalás megelőzése tárgyában létrejött, 1989. október 5-i egyezmény 10. cikke értelmében: *„(1) Az az osztalék, amelyet az egyik államban*

belföldi illetőségű társaság a másik államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható e másik államban./ (2) Mindazonáltal ez az osztalék abban az államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek az államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható [...]”. Az ugyanezen egyezmény 24. cikkében foglalt rendelkezések szerint: *„A kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni: | (1) Franciaország tekintetében: | a) | Az Olaszországból származó és a jelen egyezmény rendelkezéseinek megfelelően ott adóköteles nyereségek és más pozitív jövedelmek Franciaországban is adóztathatók, ha Franciaországban lakó személyt illetnek. Az olaszországi adó nem vonható le a Franciaországban adóköteles jövedelem kiszámítása során. A kedvezményezett azonban a francia adóból levonható adójóváírásra jogosult, amely adó alapja e jövedelmeket tartalmazza. Ezen adójóváírás: / a 10., 11., 12., 16. és 17. cikkben említett jövedelmek tekintetében [...] az e cikkek alkalmazásával Olaszországban megfizetett adó összegének felel meg. Ez az adójóváírás azonban nem haladhatja meg az e jövedelmeknek megfelelő francia adó összegét [...]*”.

3. A Franciaország és az Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülése, valamint adóelkerülés és adócsalás megelőzése tárgyában létrejött, 1968. május 22-i egyezmény 9. cikkének a jogvita tárgyát képező adóévekben hatályos szövege értelmében: *„(1) a) Az az osztalék, amelyet az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű társaság Franciaországban belföldi illetőségű személynek fizet, Franciaországban megadóztatható / b) Amennyiben valamely, Franciaországban belföldi illetőségű személy a jelen cikk (2) bekezdése értelmében ilyen osztalék vonatkozásában adójóváírásra jogosult, az adó az Egyesült Királyságban is kivethető [...] (2) a jelen cikk (3), (4) és (5) bekezdésére is figyelemmel azon, Franciaországban belföldi illetőségű személy, aki az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű társaságtól olyan osztalékokból részesül, amelyeknek tényleges kedvezményezettje, amennyiben Franciaországban az említett osztalék után adófizetésre köteles, ezen adófizetéshez kapcsolódóan olyan mértékű adójóváírásra jogosult, amely valamely, az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű természetes személyt ugyanezen osztalékok után megilletne, továbbá jogosulttá válik ezen adójóváírásnak az általa az Egyesült Királyságban fizetendő adó mértékét meghaladó része részére történő kifizetésére [...]*”. Ugyanezen egyezmény 24. cikke rendelkezéseinek a jogvita tárgyát képező adóévekben hatályos szövege értelmében: *„A jövedelmek kettős adóztatását a következő módon kell elkerülni: | [...] Franciaország tekintetében: | [...] ii) | A 9–17. cikkben említett, az Egyesült Királyságból származó és az említett cikkeken foglalt rendelkezéseknek megfelelően az Egyesült Királyságban megadóztatott jövedelmekből részesülő, Franciaországban belföldi illetőségű személyek az Egyesült Királyságban megfizetett adó összegének megfelelő mértékű adójóváírásra jogosultak Franciaországban. Ez az adójóváírás, amely nem haladhatja meg a fent említett jövedelmekre vonatkozó francia adó összegét, beszámítható a jelen egyezmény 1. cikke (1) bekezdésének b) albekezdésében említett azon adók összegébe, amelyek adóalapjába e jövedelmeket bele kell számítani [...]*.” [Eredeti 5. o.]

4. A Franciaország és Hollandia között a kettős adóztatás elkerülése, valamint az adóelkerülés és az adócsalás megelőzése tárgyában létrejött, 1973. március 16-i egyezmény 10. cikke értelmében: *(1) Az az osztalék, amelyet az egyik államban belföldi illetőségű társaság a másik államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható e másik államban. / (2) Mindazonáltal ez az osztalék az osztalékot fizető társaság illetősége szerinti tagállamban is megadóztatható az ezen állam jogszabályai szerint [...]”.* Ugyanezen egyezmény (24) cikkének rendelkezései szerint: *„A kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni: | [...] B. Franciaország tekintetében: /[...] b) A 8., 10., 11., 16. és 17. cikkben említett és az e cikkeken foglalt rendelkezéseknek megfelelően az Hollandiában megadóztatott jövedelmekből részesülő, Franciaországban belföldi illetőségű személyek a Hollandiában megfizetett adó összegének megfelelő mértékű adójóváírásra jogosultak Franciaországban. Ez az adójóváírás, amely nem haladhatja meg a fent említett jövedelmekre vonatkozó francia adó összegét, beszámítható a jelen egyezmény 2. cikke (3) bekezdésének b) albekezdésében említett azon adók összegébe, amelyek adóalapjába e jövedelmeket bele kell számítani [...]”.*
5. Az 1. pontban idézett (általános adótörvénykönyv) 220. cikke (1) bekezdésének b) pontjából az következik, hogy az e rendelkezésben hivatkozott külföldi eredetű jövedelmek után külföldön megfizetett forrásadó legfeljebb a nemzetközi adózási egyezményekben meghatározott forrásadónak megfelelő adójóváírás mértékéig számítható be a Franciaországban fizetendő adóba. Amennyiben a 2–4. pontban említett egyezményekhez hasonlóan valamely, Franciaország és egy másik állam között a kettős adóztatás elkerülése céljából létrejött adózási egyezmény előírja, hogy ha a franciaországi társaságiadó-köteles társaságok egy másik tagállamban belföldi illetőségű társaságtól olyan osztalékban részesülnek, amely után ez utóbbi államban forrásadó fizetendő, Franciaország ez előbbi társaságokat ezen osztalék után adófizetésre kötelezheti, azonban e társaságok legfeljebb az e jövedelmekre vonatkozó francia adó összegéig a társasági adóba beszámítható adójóváírásra jogosultak, ezen összeg felső határát az adózási egyezmény ellenkező rendelkezése hiányában a code général des impôts (általános adótörvénykönyv) társasági adóra vonatkozó rendelkezéseinek, így például a 209. cikk értelmében a társasági adóra alkalmazandó 39. cikkében foglalt rendelkezések összessége alapján kell meghatározni, vagyis – a különös rendelkezésekben foglalt kizárás hiányában – az osztalékokból a forrásadó megfizetése előtt le kell vonni a kizárólag az osztalékfizetés alapjául szolgáló értékpapírok megszerzésével, tartásával, vagy elidegenítésével kapcsolatban felmerült igazolt költségeket, amelyek kifejezetten ezen osztalékok megszerzéséhez kapcsolódnak, nem pedig az eszközérték növekedésének ellentételezésére szolgálnak.
6. A cour administrative d’appel de Versailles-hoz (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság) benyújtott dokumentumokból kitűnik, hogy a Société Générale Asset Management (SGAM) Banque 2004-ben és 2005-ben egyrészt értékpapír-kölcsönzési ügyleteket, másrészt alapkezelő műveleteket végzett. Az értékpapír-kölcsönzési műveletek keretében a kölcsönbe vevő az SGAM Banque által kölcsönzött értékpapírok biztosítékeként értékpapírokat adott át, amelyeknek az SGAM Banque ideiglenes tulajdonosává vált. Az SGAM Banque és szerződő

partnerei között aláírt típusszerződés, az úgynevezett OSLA (Overseas Securities Lender's Agreement) 6. cikke (G) bekezdésének i) pontja előírta, hogy az SGAM Banque főszabály szerint a biztosítékként átvett értékpapírokkal egyenértékű értékpapírokat köteles átruházni annak érdekében, hogy a kölcsönbe vevő részesüljön az értékpapírokhoz kapcsolódó osztalékok kifizetésében. A 6. cikk (G) pontjának (ii) albekezdése előírta továbbá, hogy amennyiben az SGAM Banque elmulasztja az osztalékokra feljogosító értékpapírok átruházását, köteles az ezen osztalékokkal egyenértékű összeget megfizetni vagy vagyontárgyakat átadni a kölcsönbe vevő részére. Az alapkezelői műveletek többek között az szerződő partnerek által meghatározott kezelői profiloknak megfelelő részvénykosarak SGAM Banque [eredeti 6. o.] általi kezelését jelentették. Ennek keretében az SGAM Banque szedte be az általa megszerzett részvénykosárba tartozó értékpapírokhoz kapcsolódó osztalékokat, azonban a szerződő partnereinek értékesített teljesítés címén köteles volt a beszedett osztalékoknak és az értékpapírok értéknövekedésének megfelelő összegeket megfizetni e partnerei részére. Ellenszolgáltatásként a szerződő partnerek a részvénykosár kezeléséért rögzített díjat fizettek az SGAM Banque részre.

7. Az SGAM Banque e két ügyletfajta keretében Olaszországban, az Egyesült Királyságban és Hollandiában belföldi illetőségű társaságok értékpapírjai után osztalékban részesült, amelynek értékét csökkentették az e három államban levont forrásadók. Az SGAM Banque-ra vonatkozó adóellenőrzést követően az adóhatóságok megkérdőjelezték a társaság által Franciaországban fizetendő társasági adóba beszámított e forrásadóknak megfelelő adójóváírás egy részének a 2004-es és 2005-ös pénzügyi évek után fizetendő társasági adó összegébe történő beszámítását. [omissis] [az 1. oldalon említett eljárásra vonatkozó ismételt emlékeztető]
8. A Société Générale azt állítja, hogy a bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította azt a jogalapot, amely szerint az 5. pontban felidézett szabályok alkalmazása az uniós jog által védett tőke szabad mozgásának megsértéséhez vezet. Arra hivatkozik, hogy a franciaországi társasági adó hatálya alá tartozó társaságok által megvalósított, külföldi társaságok értékpapírjaival kapcsolatos ügyletek hátrányban vannak a francia vállalatok értékpapírjaival kapcsolatos ügyletekhez képest, mivel az osztalékoknak az osztalékfizetés helye szerinti állam és Franciaország általi megadóztatásából eredő kettős adóztatása elkerülésére Franciaország által megkötött adózási egyezményekben előírt adójóváírás felső határának számítási módja csak az osztalékfizetés helye szerinti állam által kivetett adónak a francia társasági adóba történő nem elegendő mértékű beszámítását teszi lehetővé. E tekintetben a Bíróság a 2015. szeptember 17-i Miljoen, X és Société Générale ítéletre, C-10/14, C-14/14 és C-17/14 és a 2013. február 28-i Beker ítéletre, C-168/11 hivatkozik.
9. A Conseil d'Etat (államtanács) megállapítja, hogy az 5. pontban felidézett szabályok célja, hogy ellensúlyozzák azt a hátrányt, amely a különböző tagállamokat megillető adóztatási joghatóságok párhuzamos gyakorlásából fakad, és hogy ennek érdekében a beszámítás felső határát a code général des impôts

(általános adótörvénykönyv) közös szabályainak a forrásadó-köteles külföldi eredetű osztalékokra történő alkalmazásával kell kiszámítani oly módon, hogy a forrásadó előtt ezen osztalék összegéből levont költségeket a Franciaországban fizetendő társasági adó adóalapjából is le kell vonni. Ezek a szabályok azt tükrözik, hogy Franciaország felvállalja, hogy adott esetben teljes mértékben lemond a külföldi eredetű osztalékok után fizetendő társasági adóból származó adóbevételekből. A Conseil d'Etat (államtanács) rámutat, hogy az e szabályok alkalmazásából eredő beszámításnál magasabb értékű adójóváírás beszámítása eredményeként Franciaország nemcsak lemond e bevételeiről, hanem részben vagy egészben viseli is azt az adóterhet, amely ezen osztalékokat a kifizetésük szerinti államban terheli. **[eredeti 7. o.]**

10. Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az uniós jog egységesítésére, illetve összehangolására irányuló intézkedések hiányában a tagállamok továbbra is jogosultak egyezményekben vagy egyoldalúan meghatározni adóztatási joghatóságuk megosztásának szempontjait, és hogy e joghatóság megosztásának a védelme a Bíróság által elfogadott jogos cél (2015. szeptember 17-i *Miljoen, X és Société Générale* ítélet, C-10/14, C-14/14 és C-17/14, 76. pont). Közelebbről, az uniós jog a jelenlegi állapotában nem írja elő a tagállamok közötti hatáskörmegosztás általános feltételeit a kettős adóztatás Unión belüli kiküszöbölését illetően. Ennélfogva az a körülmény, hogy mind az osztalék kifizetésének helye szerinti tagállam, mind a részvényes illetősége szerinti tagállam megadóztathatja az említett osztalékokat, nem jelenti azt, hogy az illetőség szerinti tagállam az uniós jog értelmében köteles lenne megakadályozni azokat a hátrányokat, amelyek a két tagállam között ekként megosztott hatáskör gyakorlásából eredhetnek (2006. november 14-i *Kerckhaert és Morres* ítélet, C-513/04, 22. pont; 2011. február 10-i *Haribo Lakritzen Hans Riegel és Österreichische Salinen* ítélet, C-436/08 és C-437/08, 170. pont). Ugyanakkor, adott esetben a kettős adóztatás elkerülésére kötött kétoldalú egyezmények keretében ily módon megosztott adóztatási joghatóság gyakorlása során a tagállamoknak az uniós szabályoknak megfelelően kell eljárniuk (2002. december 12-i *de Groot* ítélet, C-385/00, 94. pont; 2013. február 28-i *Beker* ítélet, C-168/11, 34. pont; 2019. március 14-i *Jacob és Lennertz* ítélet, C-174/18, 25. pont). Különösen, mivel az uniós jog nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy kiegyenlítsék azt a hátrányt, amely kizárólag a különböző tagállamok által gyakorolt adóztatási joghatóságok párhuzamos gyakorlásából származó többszörös adózásból fakad, az ilyen kedvezményt előíró tagállamnak e lehetőséget a közösségi joggal összhangban kell gyakorolnia (2008. május 20-i *Orange European Smallcap Fund* ítélet, C-194/06, 47. pont). Mindazonáltal, a kettős adóztatás megelőzéséről szóló egyezmények célja annak elkerülése, hogy ugyanazt a jövedelmet az egyezmény mindkét szerződő államában megadóztassák, nem pedig az, hogy az adóalany egyik szerződő államban fennálló adókötelezettsége ne legyen magasabb, mint amely a másik szerződő államban terhelné, mivel a két állam – az egyik az adóalany illetősége szerinti állam, a másik az érintett jövedelem származása szerinti állam – közötti adóztatási joghatóság megosztásából és e két állam adórendszere között fennálló eltérésekből következő hátrányos adójogi bánásmódot nem lehet hátrányos

megkülönböztetésnek vagy tiltott eltérő bánásmódnak tekinteni (2018. október 24-i Sauvage és Lejeune ítélet, C-602/17, 28. pont).

11. Az Európai Unió Bíróságának a tagállamok azon mérlegelési mozgásterére vonatkozó ítélkezési gyakorlata hiányában, amely akkor illeti meg e tagállamokat, amikor az egyik tagállamban belföldi illetőségű társaság részére valamely másik tagállamból származó osztalék kifizetésének esetére a kettős adóztatás elkerülésére irányuló olyan mechanizmust fogadnak el, amely alapja az adott társaságot az illetősége szerinti tagállamban megillető, legfeljebb az ezen osztalékok után ez utóbbi államban fizetendő adó mértékéig levonható adójóváírás, a Société Générale által felhozott jogalapra adott válasz azon kérdés megválaszolásától függ, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. cikkére (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 63. cikke) tekintettel az a körülmény, hogy az 5. pontban említett szabályoknak az illetősége szerinti államban társaságiadó-köteles társaság számára valamely másik államban belföldi illetőségű társaság által fizetett és az ezen állam adóztatási joghatósága gyakorlásából eredően forrásadó-köteles osztalékok kettős adóztatása ellensúlyozása céljából történő alkalmazása a külföldi társaságok értékpapírjaira vonatkozóan az előbbi államban [eredeti 8. o.] társaságiadó-köteles társaságok által megvalósított műveletekkel kapcsolatos hátrány fennmaradásához vezethet, azt jelenti-e, hogy az e tagállam által hozott döntés, mivel az a kettős adóztatás ellensúlyozására irányul, túlmutat a szóban forgó osztalékokra kivetett társasági adókból származó adóbevételeiről való lemondáson?
12. E kérdés meghatározó a Conseil d'État (államtanács) által eldöntendő jogvita megoldása szempontjából, és komoly nehézséget jelent. Ebből következően az Európai Unió működéséről szóló szerződése 267. cikke alapján e kérdést az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni, továbbá annak határozathozataláig fel kell függeszteni az eljárást a Société Générale felülvizsgálati kérelme tárgyában.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk: A Société Générale felülvizsgálati kérelme tárgyában folyamatban levő eljárást az Európai Unió Bíróságának az alábbi kérdésekben való határozathozataláig felfüggeszti: az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. cikkére (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 63. cikke) tekintettel az a körülmény, hogy a jelen határozat 5. pontjában említett szabályoknak az illetősége szerinti államban társaságiadó-köteles társaság számára valamely másik államban belföldi illetőségű társaság által fizetett és az ezen állam adóztatási joghatósága gyakorlásából eredően forrásadó-köteles osztalékok kettős adóztatása ellensúlyozása céljából történő alkalmazása a külföldi társaságok értékpapírjaira vonatkozóan az előbbi államban társaságiadó-köteles társaságok által megvalósított műveletekkel kapcsolatos hátrány fennmaradásához vezethet, azt jelenti-e, hogy az e tagállam által hozott döntés, mivel az a kettős adóztatás ellensúlyozására irányul, túlmutat a szóban forgó osztalékokra kivetett társasági adókból származó adóbevételeiről való lemondáson?

2. cikk A jelen határozatot közölni kell a Société Générale-lal, a ministre de l’action et des comptes publics-kel (az  llamigazgat s rt és  llamh z tartásért felelős miniszter)  s az Európai Unió Bíróságának hivatalvezet j vel.

A hat r zat egy példányát a miniszterelnök és a Gazdasági Együttműködési  s Fejlesztési Szervezet főtitkárának kell megküldeni **[eredeti 9. o.]**

[omissis] [a hat r zatra vonatkozó adatok

[omissis] 2019.  prilis 24- n

[omissis]

[omissis] [al ir sok] [omissis] [végrehajtási záradék]

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM